

ΤΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

υπο Τ.

Κατά τὸ ἔτος 1952 ἐσημειώθη σοβαρὰ ἐξέλιξις εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως τοῦ λογιστικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἐδόθη παρὰ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τὴν τάξιν τῶν λογιστῶν ζητημάτων, χάρις εἰς τὰς προσωπικὰς ἐνεργείας τοῦ τότε Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων ποῦ εἶχον ἐπιλυθῆ, κατηρτίσθησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν τότε Βουλὴν δύο σημαντικὰ λογιστικὰ νομοσχέδια : α) τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν «ΣΟΛ» καὶ β) τῆς ὀργανώσεως τοῦ Σώματος τῶν ἐπαγγελματικῶν λογιστῶν «ΣΑΛ»

Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σώματος τῶν Ὀρκωτῶν Λογιστῶν χρονολογεῖται ἀπὸ δεκαπενταετίας περίπου. Κατὰ τὸ 1936 κατηρτίσθη παρὰ τοῦ τότε Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σώματος ὀρκωτῶν λογιστῶν. Ὁ νόμος οὗτος ἠτόνισε καὶ οὐδέποτε ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν, λόγῳ τοῦ ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς λογιστῶν, φιλοδοξούντων νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ὀρκωτοῦ λογιστοῦ, ἤρχισε νὰ κινεῖται εἰς παρασκηνακὰς πολιτικὰς ἐνεργείας καὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκφυλισθῆ τὸ σῶμα, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συστάσεώς του.

Κατὰ τὸ 1948 ἀνεκινήθη ἄλλιν τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν, δοθείσης ἀφορμῆς ἐκ τῆς ὑπογραφῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁμάδος Ἀγγλῶν λογιστῶν. Ὁ λογιστικὸς κόσμος δι' ἐπιτροπῆς διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν κυβέρνησιν διότι ἠγγόνισε τοὺς Ἑλληνας λογιστὰς, ἐδικαιολογήθη ὅμως ὁ τότε Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Στεφανόπουλος διὰ μέσου τοῦ ἐντεταλμένου ὀργάνου του ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι σῶμα ὀρκωτῶν λογιστῶν θὰ προσλάβῃ προσωρινῶς τοὺς Ἀγγλοὺς, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ κατήρτιξε νομοσχέδιον διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σώματος τῶν ὀρκωτῶν λογιστῶν, ὅπερ θὰ διεδέχετο τοὺς Ἀγγλοὺς. Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν, περιλαμβάνετο διάταξις διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ σώματος.

Πράγματι, κατηρτίσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἧτις καὶ ἐργασθεῖσα πλέον τοῦ ἔτους, κατώρθωσε νὰ συντάξῃ ἓν σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰς ἀτελείας του, ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων ὀρκωτῶν λογιστῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἤρχισε ἄγῳν ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες καὶ συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, ἐπέτυχον τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἐκκρεμότητος διήρκασε μέχρι τοῦ 1952, ὅτι κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὁ κ. Στρ. Παπαϊωάννου, ὅστις ἐπανεφέρε τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Παρὰ τὰς ἐμφανεῖς πλέον ἀντιδράσεις τῶν Ἀγγλῶν λογιστῶν καὶ τῶν Ἀμερικανῶν, συνεστήθη ὀλιγομελὴς ἐπιτροπὴ, ἧτις ἐπεξεργάσθη καλύτερον τὸ νομοσχέδιον καὶ κατετέθη τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ ἐπεληθούσα διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν ἐματαίωσαν τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νομο-

σχεδίου τούτου ως επίσης και τοῦ ἐτέρου λογιστικοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σώματος ἀνεγνωρισμέτων λογιστῶν, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὀμιλήσωμεν κατωτέρω.

Ἀντιθέτως, δυστυχῶς, οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ὑπέγραψαν μετὰ ομάδος ἄγγλων ὀρκωτῶν λογιστῶν τριετῆ σύμβασιν θαρύνουσαν μὲ δεκάδας μετεκατομμυρίων τῶ Ἑλληνικῶν Δημόσιον καὶ ἀποτελοῦσαν ὕβριν κατὰ τοῦ λογιστικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως τοῦ κυρίου γεγονότος, ὅτι ἀποτελεῖ ἠθικὴν μείωσιν διὰ τὸ Κράτος.

Τὸ καταρτισθὲν σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως σώματος ἀνεγνωρισμένων λογιστῶν ΣΑΛ ἐπεξεργάσθη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ καθηγητῶν τῶν ἀνωτέρων σχολῶν, ἀντιπροσώπων τῶν ὑπουργείων Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, καὶ ἐπαγγελματιῶν λογιστῶν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου προεβλέπετο ἡ ὀργάνωσις τοῦ σώματος καὶ ἡ μεθοδικὴ ἐξυγίανσις τούτου ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια οὐδεμίαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχουν μὲ τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα. Διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα, παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνταχθῶν εἰς τὸ σῶμα, πλὴν ὅμως, ἀναλόγως τῶν πνευματικῶν καὶ τεχνικῶν προσόντων τῶν καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, θὰ ἐντάσσωνται εἰς τὴν ἀντίστοιχον διαβάθμισιν, ἣτις εἶναι τοῦ ἀρχιλογιστοῦ, τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ. Διὰ τοὺς ἐξερχομένους τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀσκήσουν τὸ λογιστικὸν ἐπάγγελμα, οὐδεὶς περιορισμὸς ὑφίσταται πλὴν τῆς ἐντάξεώς τῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ. Οὗτοι, μετ' ἀνάλογον ἀσκήσιν, θὰ καταλαμβάνουν τὰς ἀνωτέρας θέσεις ἱεραρχίας, ἀφοῦ συμπληρώσουν ὀρισμένον ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ εὐδόκιμον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον ὀριζομένης ἐπιτροπῆς.

Τέλος, διὰ τοὺς λογιστὰς ἐκείνους ὅτινες δὲν ἔχουν τὴν ἀνάλογον πνευματικὴν καὶ τεχνικὴν μόρφωσιν, καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξελιχθῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως φοιτήσουν εἰς εἰδικὴν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως, διὰ νὰ ἀποκτήσουν ὅλα τὰ νόμιμα προσόντα διὰ τὴν μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν τῶν. Τέλος, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως ἐκ τῶν πόρων τοῦ σώματος συσταθῶν ὁ οἶκος τοῦ λογιστοῦ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ προικοδοτηθῶν αἱ σχολαὶ ἐκεῖνα αἰτι-
νες καταρτίξουν ἐπιστήμονας λογιστὰς.